

МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№11-12 (2909-2910)

Четвер,
28 травня 2015 року

Ціна договірна

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

ЛЕКЦІЯ

РОЗПОЧАВСЯ ЦИКЛ ЛЕКЦІЙ З ПИТАНЬ ВІЙСЬКОВО-МЕДИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

14 травня в Харківському національному медичному університеті розпочався цикл лекцій щодо підвищення кваліфікації науково-педагогічних та педагогічних працівників з питань військово-медичної підготовки, що відбувається в рамках Плану заходів МОЗ України для організації навчального процесу в умовах режиму підвищеної готовності та надзвичайних ситуацій.

Лікарі, студенти-інтерни та викладачі університету вивчали клінічний досвід і сучасні підходи до лікування вогнепальних поранень, що представив член-кореспондент НАМН України, завідувач кафедри ортопедії та травматології Дніпропетровської медичної державної академії професор Олександр Лоскутов у лекції «Сучасні методи лікування вогнепальних поранень: стратегія і тактика».

На презентації наочно були викладені сучасні методи лікування вогнепальних поранень, зокрема мінно-вибухові травми, висвітлені етапи медичної евакуації поранених і постраждалих під час ведення бойових дій. На основі даних кафедри військово-польової хірургії Української військово-медичної академії, а також травматологічного відділення Київської та Дніпропетровської ОКЛ була показана структура локалізації поранень у ході проведення антитерористичної операції на сході країни.

СТУДЕНТИ ТА ВИКЛАДАЧІ ХНМУ ПРОСЛУХАЛИ ЛЕКЦІЮ ГЕОРГІЯ ДРАННІКА

20 травня відбулася актова лекція професора кафедри клінічної імунології та алергології з секцією медичної генетики НМУ ім. О.О. Богомольця, зав. лабораторією ДУ «Інститут урології НАМН України», почесного професора ХНМУ, випускника ХМІ 1965 року Георгія Миколайовича Дранніка «Внесок І.І. Мечнікова в розвиток клінічної імунології».

Присутніх привітав проректор з наукової роботи Валерій М'ясоедов, який наголосив на тому, що найчастіше актова лекція – це захід, приурочений до особливих подій у житті навчального або наукового закладу, наукового життя країни або присвячений життю вченого. У Харківському національному медичному університеті усі ці фактори об'єдналися – святкування 210-ї річниці нашого університету, 170-ї річниці з дня народження Іллі Мечнікова і присутність в аудиторії ученого зі світовим ім'ям – Георгія Дранніка. У свою чергу Георгій Миколайович побажав кожному студенту через

декілька років набути такого ж високого статусу.

У своїй лекції Г.М. Драннік розповів про життя Іллі Мечнікова, його внесок у розвиток клінічної імунології, детально розкрив два найбільших відкриття ученого: фагоцитоз і роль кишкової мікрофлори у житті людини, охарактеризував терміни «іmunітет» та «іmunний паспорт людини» тощо. Також Георгій Миколайович зупинився на подіях та відкриттях, що були зроблені в Україні на основі теорій відомого вченого.

21 травня – день вишиванки

Свято набуло всеукраїнського рівня, тож у різних містах були проведені різноманітні акції і флешмоби. До акції долучилися й студенти, викладачі та співробітники ХНМУ.

Свято вишиванки традиційно припадає на третій четвер травня, а започаткований цей день чернівецькими студентами у 2007 році. Споконвіку вишиванка для українців була не просто одягом, а оберегом – символом здоров'я, краси, щасливої долі й родової пам'яті.

Студенти ХНМУ взяли участь у фестивалі «Харківський вальс»

23 травня на площі Свободи відбувся фестиваль «Харківський вальс». У цей день був встановлений національний рекорд України.

У фестивалі взяли участь більше 1200 учасників з 24 вищих навчальних закладів м. Харкова, а також усі бажаючі. Харківський національний медичний університет представляв ансамбль бального танцю «Арт-Денс». Усі студенти були нагороджені сертифікатами рекорду України.

ЩОБ ПАМ'ЯТАЛИ

У НАШОМУ УНІВЕРСИТЕТІ
ВШАНУВАЛИ ВЕТЕРАНІВ
ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

У травневі свята в Харківському національному медичному університеті вшановують мужність і хоробрість ветеранів Другої світової війни, яких залишилося лише четверо:

професор Григорій Іванович Євтушенко – у роки війни старший сержант, механік 809-го авіаційного полку, 264-ї дивізії, професор Микола Іванович Оболенцев – капітан м/с, командир еваковзводу мед-

санбату (Західний фронт), старший викладач Олександр Ігнатович Харченко – старшина, начальник радіостанції 1-го відділення полка зв'язку (3-й Білоруський фронт) та професор Тамара Трохимівна Чорна – командир медвідділення 24-ї інженерно-саперної бригади, лазаретний лікар гвардійської бригади мінерів, воювала на Сталінградському, Ленінградському, 2-му та 3-му Прибалтійських фронтах.

Святкування Дня Перемоги розпочалося з літературного

вечора, до програми якого увійшли вірші та пісні воєнних років, а також власні твори у виконанні студентів та співробітників університету. На театралізований вечір, присвячений 70-річчю Великої Перемоги,

були запрошені ветерани, які мали змогу подивитися концерт та отримати матеріальну допомогу. Тамара Трохимівна Чорна, яка напередодні відсвяткувала свій 95-річний ювілей, звернулася до студентів зі словами: «Ми, ветерани, до останнього подиху будемо робити все, щоб на нашій землі панував мир і спокій. І якщо ми усі об'єднаємося разом, то перемога буде за нами».

До свята 9 травня в ХНМУ також була організована виставка «Родинне фото», де були представлені рідкісні фотокартки з сімейних альбомів студентів та викладачів періоду 1941–1945 рр.

Прес-служба ХНМУ

НАША ШАНА

«В СЕРЦІ ПАМ'ЯТЬ ЖИВЕ...»

8 травня студенти нашого університету взяли участь у міських заходах, присвячених Дню пам'яті та примирення.

Кафедра суспільних наук спільно зі Студентською радою та студентською Профспілковою організацією

додалися до урочисто-траурної церемонії покладання квітів до Меморіалу Слави у лісопарку з нагоди 70-ї річниці Перемоги над нацизмом у Європі.

9 травня студенти та співробітники нашого університету поклали квіти біля меморіалу «Висота маршала І.С. Конєва», який знаходиться в смт Солоницівка.

На цій висоті у серпні 1943 року розташовувалися спостережні пункти командувача військ Степового фронту генерал-полковника

Івана Конєва, а також звідси відбувалося оперативне керівництво військами в ході запеклих боїв завершального етапу Белгородсько-Харківської наступальної операції (3–23 серпня 1943). Після покладання квітів студенти мали честь поспілкуватися з ветеранами, які зі сльозами на очах згадували воєнні події.

«МАКИ ПАМ'ЯТІ»

8 травня Центр медичного краєзнавства ХНМУ провів акцію «Маки пам'яті». Мак – європейський та український символ пам'яті.

Цього року маки вперше прикрашали одяг українців. Як зазначає харківський дизайнер Сергій Мішакін (автор відомої символіки «ніколи знову»), суспільство повинно перенести акцент з пафосу перемоги

на усвідомлення жайхиття війни та збереження пам'яті за загиблими.

Яскраво-червоні квітки як символ пам'яті та скорботи за полеглими у війнах співвітчизниками одягли й студенти та співробітники нашого вишу. Усі маки вироблені власноруч директором Центру медичного краєзнавства Ганною Демочко. Таким чином ми вшановуємо пам'ять усіх героїв, які віддали своє життя за Україну – тоді й сьогодні.

ПОДІЯ

У Харкові відкрили меморіальну дошку Мойсею Фабриканту

19 травня відбулося відкриття меморіальної дошки Мойсею Борисовичу Фабриканту – відомому лікарю та громадському діячеві.

Дошку встановили на будинку М. Фабриканта, збудованому в 1900 р. Саме тут, на пл. Поезії, 5, лікар жив, приймав хворих, займався науковою діяльністю.

Нині у цьому приміщенні розташована Харківська наукова медична бібліотека, співробітники якої дбайливо зберігають пам'ять про власника будинку.

Вшанувати пам'ять Мойсея Борисовича Фабриканта прийшли зав. кафедри терапевтичної стоматології Євген Рябоконт, директор Народного музею історії Жаннета Перцева та директор Центру медичного краєзнавства ХНМУ Ганна Демочко.

ВІТАЄМО!

Стипендіата в галузі науки ім. Іллі Мечнікова!

15 травня в рамках святкування Дня науки Харківська облдержадміністрація, а саме її голова Ігор Райнін нагородив завідувача кафедри внутрішньої медицини №1 професора Харківського національного медичного університету Олега Яковича Бабака дипломом стипендіата в галузі науки імені Іллі Ілліча Мечнікова (з медицини і біології) за особисті досягнення в галузі науки, вагомий внесок у вирішення науково-технічних та соціально-економічних проблем Харківської області.

Переможців школи лідерства «Міст»!

15 травня студентки ХНМУ Юлія Ніконова (стоматологічний факультет), Олена Воробйова (I медичний факультет), Наталія Денчик (III медичний факультет) і Анастасія Шарапа (III медичний факультет) стали переможцями 3-го сезону проекту школи лідерства «МІСТ».

Школа лідерства «МІСТ» – соціальний проєкт, що проходить у Харкові за підтримки Департаменту у справах сім'ї, молоді й спорту Харківської міської ради. Проєкт спрямований на розвиток лідерських, підприємницьких навичок молоді.

Переможці були нагороджені статуетками й іменними сертифікатами «За виявлені лідерські якості й перемогу в школі лідерства «МІСТ 3», а також подарунками від партнерів проєкту.

ОЛІМПІЙЦІ ХНМУ

Вітаємо переможців!

23–24 квітня в Національному медичному університеті імені О.О. Богомольця на кафедрі гістології та ембріології відбувся II етап Всеукраїнської студентської олімпіади з навчальної дисципліни «Гістологія, цитологія, ембріологія».

В олімпіаді взяли участь 36 найкращих студентів з різних регіонів України, які представляли Київ, Харків, Чернівці, Дніпропетровськ, Вінницю, Суми, Івано-Франківськ, Полтаву, Тернопіль, Одесу та Запоріжжя.

Команду Харківського національного медичного університету на чолі з завідувачем кафедри гістології, цитології та ембріології доцентом Олександром Степаненком представляли студенти Єлизавета Павлічук, Роман Паніч, Оксана Сендега (II медфакультет) та Олександр Чепелюк (I медфакультет).

У напруженій боротьбі за особисту першість студент Харківського національного медичного університету Олександр Чепелюк посів II призове місце та був відзначений дипломом другого ступеня. Серед командної першості ВМНЗ України команда Харківського національного медичного університету також отримала II призове місце.

Значний внесок у підготовку команди разом із завідувачем кафедри зробили викладачі доцент Людмила Зайченко та асистент Наталія Клочко, за що студенти-переможці висловили їм особисту подяку.

Кафедра гістології,
цитології та ембріології

ДОЗВІЛЛЯ МОЛОДІ

«НАУКОВІ ПІКНІКИ» ЗІБРАЛИ
В ХАРКОВІ 22 тис. ГЛЯДАЧІВ

22 травня Харків втретє приймав «Наукові пікніки» – масштабний фестиваль із популяризації науки для дітей і молоді, на якому більше 400 науковців різного віку на 50 майданчиках представили 1000 експериментів, дослідів, розвиваючих ігор, головоломок, майстер-класів для усіх відвідувачів алей Саду Шевченка біля ККЗ «Україна».

«Наукові пікніки» в Україні організовує польський фонд «Wspólna Europa» за підтримки фонду «Освіта для демократії», програми «Завтра.UA» Фонду Віктора Пінчука та низки місцевих партнерів. Співорганізаторами заходу стали Департамент у справах сім'ї, молоді та спорту Харківської міської ради, Українсько-польський культурно-

освітній центр, ХНУМХ ім. А. Бекетова та Харківський міський центр дозвілля молоді.

Харківський національний медичний університет був представлений дружною командою молодих науковців Ради молодих учених, студентів Ради студентського наукового товариства, Молодіжного клубу та І медичного факультету, яку всебічно підтримував ректорат.

У рамках «Наукового пікніку» відвідувачі побачили інтерактивні експонати з надання медичної допомоги. Крім того, кожен охочий зміг відчувати себе справжнім лікарем-реаніматологом, педіатром та хірургом, взяти участь у медичних конкурсах та вікторинах, а також потренуватися робити внутрішньом'язові ін'єкції.

Після завершення заходу ХНМУ було нагороджено почесним дипломом, а волонтерів – подяками за участь.

Наталія Куфтеріна

Эпонимы в анатомии человека

Из книги «Эпонимы в анатомии человека»
под ред. проф. Н.А. Волошина

Lobus caudatus hepatis – Спигелиева доля

Адриан ван ден Спигель (Adriaan van den Spiegel) (1578–1625) – бельгийский анатом и ботаник. Последний из великих Падуанских анатомов, однако не ставший практическим врачом. Был государственным врачом в Моравии, профессором анатомии и хирургии в Венеции. Кроме того, он также известен как клиницист.

Ductus parotideus – Стенонов проток

Нильс Стенсен (Niels Stensen (Stenon), 1638–1686) – датский анатом, ученый и теолог. Учился в Копенгагенском университете. Позже, в Амстердаме, совершенствовал свои знания по анатомии у профессора Герхарда Бласиуса, который после открытия Нильсом протока околоушной железы претендовал на открытие бывшего ученика, как на свое собственное. Однако конфликт на оборот стимулировал Стенсена к новым исследованиям и открытиям.

МІЖНАРОДНИЙ НАУКОВИЙ ФОРУМ

INTERNATIONAL SCIENTIFIC
INTERDISCIPLINARY CONFERENCE
(ISIC)

14–15 травня у Харківському національному медичному університеті відбулася VIII Міжнародна наукова міждисциплінарна конференція молодих учених та студентів International Scientific Interdisciplinary Conference (ISIC) англійською мовою.

Цього року в конференції ISIC взяли участь 345 осіб, серед яких були студенти й молоді вчені з різних міст України та студенти-іноземці. Під час заходу були проведені пленарні та секційні засідання, наукові лекції, соціальна програма.

Активними учасниками конференції стали англійськомовні студенти-іноземці Харківського національного медичного університету, які представляли цікаві доповіді та брали участь в усіх наукових заходах.

Автори найкращих доповідей були нагороджені дипломами та пам'ятними подарунками. За матеріалами конференції опублікована збірка тез.

Рада молодих
учених ХНМУ

ВІТАЄМО!

СПІВРОБІТНИКАМИ ХНМУ ОДЕРЖАНО ПАТЕНТИ
НА ТАКІ ВИНАХОДИ ТА КОРИСНІ МОДЕЛІ:

ПАТЕНТИ

1. Спосіб діагностики хронічної серцевої недостатності II та III функціонального класу у пацієнтів з поєднаною кардіальною і легеневою патологією. Автори: **В.Ю. Делевська, П.Г. Кравчук**.
2. Матрац для виходжування недоношених новонароджених дітей в інкубаторі. Автори: **І.В. Завгородній, Н.В. Семенова, В.О. Векшин, І.Ю. Кондратова, О.В. Піонтковська, Е.М. Будянська**.
3. Спосіб лікування ретроградної еякуляції. Автори: **В.М. Лісовий, О.В. Книгавко, А.В. Аркатов, Ю.В. Кривоorthyко**.
4. Спосіб заготівлі та збереження свіжозамороженої плазми, одержаної методом автоматизованого плазмаферезу. Автор: **О.І. Малигон**.
5. Спосіб корекції істміко-цервікальної недостатності. Автор: **М.О. Щербина, О.П. Ліпко, І.М. Щербіна, Му'авія Салем Альмарадат**.

Т.Г. Євтушенко, керівник служби інтелектуальної власності ХНМУ

ЖИЗНЬ И УЧЕБА В ЭВАКУАЦИИ

В 1941 г. я поступила на курс 1-го Харьковского медицинского института, который находился в эвакуации в г. Чкалове. Нам объявили, что ректором института является Ашот Михайлович Гаспарян, рассказали, какие предметы будем изучать, кто будет преподавать, и институт приступил к работе.

Добрым словом и с огромной благодарностью я вспоминаю нашего ректора А.М. Гаспаряна. В чужом городе, когда вокруг царил голод и холод, он стал настоящим отцом для всех студентов, боролся за каждого, чтобы не уходили из института.

В тяжелые минуты, когда нечего было есть и, казалось, что наступил последний миг твоей жизни, он всегда выручал нас: прикреплял к госпиталю ухаживать за больными, разгружать раненых, мыть полы. А за ночное дежурство нам давали хлеб сверх карточки и тарелку супа. Вся еда была по карточкам. Хлеба выдавали 600 г в день, а это был мизер на фоне всеобщей изнуренности. Сдавали донорскую кровь, дежурили ночью в городских больницах, чтобы хоть как-то продержаться и остаться в строю. Нашим оплотом и опорой всегда был Ашот Михайлович. При институте создали ОРС, который в малой степени, но снабжал нас продуктами, иногда выдавали одежду, кусочек мыла. Была организована студенческая столовая, в которой нас кормили один раз в день.

Самым тяжелым был первый год нашего обучения. Преподаватели нам скидок никаких не делали. Занимались мы много и серьезно. В Чкалове нам преподавал анатомию доцент Отелин, гистологию и хирургию – профессора Алешин и Минкин. Но самым любимым преподавателем был Анатолий Иванович Струков – патологоанатом. Не было студента, который в будущем не хотел бы стать патологоанатомом. Это был обаятельный человек и изумительный педагог. Очень трудно было сдать анатомию. Стены помещения, где мы занимались, были покрыты снегом, атласы и учебники выдавались по одному на пять человек.

Весной стало особенно голодно. Когда сдали весеннюю сессию, ректор распорядился о нашей отправке в подсобное хозяйство. Вскоре выросли лук, морковь, капуста, и это спасло нас...

К.Д. Колпакова, врач-офтальмолог

СУМУЄМО

ПАМ'ЯТІ ІОСИФА ДАВИДОВИЧА ГОФМАНА
(1926–2015)

9 травня відзначалася 70-а річниця з дня Великої перемоги над нацистською Німеччиною. Зовсім трошки не дожив до найголовнішої дати, найочікуванішого дня у своєму житті останній свідок Нюрнберського процесу, мешканець міста Полтава – Іосиф Давидович Гофман, який закінчив свій життєвий шлях 28 квітня у віці 89 років.

У 17 років Іосиф Гофман добровольцем пішов до армії. Його фронтний шлях: солдат-піхотинець, розвідник, старший групи захоплення, командир взводу розвідки стрілецького полку. Пройшовши пів-Європи, війну закінчив у Берліні. У кінці 1945 року був направлений на Нюрнберський процес для особистої охорони головного обвинувача від СРСР О. Руденка.

Його перепустка в зал засідань Міжнародного трибуналу та годинник, подарований американським сержантом Вуддом, який вівшав фашистських злочинців, демонструються в Київському «Національному музеї».

Демобілізувався Іосиф Давидович у званні полковника. У відставці полковник Гофман опублікував книги «О минулому в ім'я майбутнього», «Жива історія», «Життя – не іменник, а дієслово», «Політичний мінімум» та «Нюрнберг застерігає», за яку асоціація ветеранів війни США нагородила автора медаллю «Victory».

Іосиф Давидович на пенсії займався патріотичним вихованням молоді, розповідаючи про війну та Нюрнберський процес. Виступав із лекціями і в нашому університеті. Студентське самоврядування неодноразово навідувалося до нього в гості, привозило до Харкова його книжки, котрі із зацікавленістю читали студенти та викладачі нашого університету. Іосиф Давидович був дуже гостинною людиною. Залюбки спілкувався як з величезною аудиторією, так і з нашою невеличкою делегацією з декількох студентів.

Світла пам'ять неординарній людині, яка прожила таке непросте, але цікаве життя. Я, автор цієї статті, щасливий, що мав змогу познайомитися з Іосифом Давидовичем, який був унікальним свідком тих давніх історичних подій. Ще розповім онукам про вечерю та розмову за чашкою кави з останнім у світі свідком Нюрнберського трибуналу...

Сергій Дубінін, ІІ медфакультет

Бібліотека
в першій
половині
60-х років

У 1959–1966 рр. (30 жовтня 1959–10 лютого 1966) завідувачем бібліотеки був Петро Петрович Склярів, офіцер, який пройшов війну, закінчивши її у Польщі та Німеччині у складі лав Червоної Армії. Нагороджений орденами та медалями, серед яких ордени Вітчизняної Війни II ст. та Червоної Зірки.

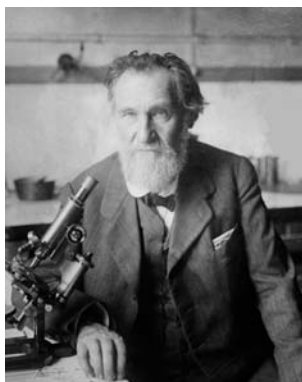
За фахом учитель географії, підполковник запасу П.П. Склярів мав великий стаж партійної роботи, але був зовсім далеким від бібліотечної справи.

Надзвичайно хазяйно-вита, добра, чуйна людина – таким залишився в пам'яті співробітників Петро Петрович. За роки його роботи бібліотеку оснастили меблями, розпочали створювати каталог художньої літератури. Була проведена величезна робота щодо розбору, обліку й відображення в каталогах великої партії літератури, отриманої від військово-медичного факультету інституту, розформованого у 1956 р.; виділено довідково-бібліографічний фонд. Відібрану із дублетного фонду літературу передали до бібліотеки Благішівського медичного інституту.

За наказом керівництва ХМІ в 1960 році почалася інвентаризація фонду, яка завершилася в 1966 році. На 1 лютого 1966 року фонд складав майже 344 тис. примірників.

*І.В. Киричок,
директор Наукової бібліотеки*

ИЛЬЯ ИЛЬИЧ МЕЧНИКОВ – ЧЕЛОВЕК И УЧЕНЫЙ

15 мая 2015 г. исполняется 170-я годовщина со дня рождения одного из основоположников эволюционной эмбриологии, первооткрывателя фагоцитоза и внутриклеточного пищеварения, создателя сравнительной патологии воспаления, фагоцитарной теории иммунитета, основателя научной геронтологии, Нобелевского лауреата (1908) в области физиологии и медицины профессора И.И. Мечникова.

Илья Ильич Мечников родился в селе Ивановка Купянского уезда Харьковской губернии. В 1856–1862 гг., начиная со второго класса, учился во 2-й Харьковской мужской гимназии, которую окончил с золотой медалью, а в 1864 г. окончил Харьковский университет. Благодаря поддержке профессора Н.И. Пирогова прошел специализацию в Германии, в 1865 году открыл феномен внутриклеточного пищеварения. В 1867 году в Петербургском университете защитил магистерскую диссертацию, с 1868 г. работал приват-доцентом.

И.И. Мечников организовал в Одессе частную лабораторию, затем в 1886 г. совместно с Н.Ф. Гамалей вторую в мире и первую русскую бактериологическую станцию для борьбы с инфекционными заболеваниями. В 1887 г. покинул Россию и переехал в Париж, где ему была предоставлена лаборатория в созданном Луи Пастером институте. С 1905 г. и до конца жизни работал заместителем директора этого института. Однако Мечников не порывал связи с Россией. В 1911 году он возглавлял экспедицию Института Пастера в очаг чумы в России, при этом сделал важные наблюдения, касающиеся не только чумы, но и туберкулеза.

Многочисленные работы И.И. Мечникова по бактериологии посвящены вопросам эпидемиологии холеры, брюшного тифа, туберкулеза и других инфекционных заболеваний. Мечников совместно с Э.Ру впервые экспериментально вызвал сифилис у обезьян (1903).

Значительное место в трудах Мечникова занимали вопросы старения. Он считал, что старость и смерть у человека наступа-

ют преждевременно, в результате самоотравления организма микробными и иными ядами. Наибольшее значение Мечников в этом отношении придавал кишечной флоре. На основе этих представлений Мечников предложил ряд профилактических и гигиенических средств борьбы с самоотравлением организма (стерилизация пищи, ограничение потребления мяса и др.).

Основным средством в борьбе против старения и самоотравления организма человека ученый считал болгарскую молочнокислую палочку. Конечной целью борьбы с преждевременной старостью Мечников считал ортобиоз — достижение «полного и счастливого цикла жизни, заканчивающегося спокойной естественной смертью».

Илья Ильич Мечников создал первую отечественную школу микробиологов, иммунологов и патологов; активно участвовал в создании научно-исследовательских учреждений, разрабатывающих различные формы борьбы с инфекционными заболеваниями.

Высокая принципиальность Ильи Ильича Мечникова как гражданина и ученого, широта научных интересов и оригинальность мышления, добросовестность и настойчивость в работе являются наилучшим примером для молодежи, которая решила посвятить себя науке. Вне сомнения, творческая биография и научные достижения Ильи Ильича представляют большой интерес для отечественной и мировой науки и нуждаются в дальнейшем тщательном исследовании.

Умер Илья Ильич в Париже 15 июля 1916 г. в 71 год. Илья Мечников завещал свое тело для медицинских исследований с последующей кремацией и захоронением на территории Пастеровского института, что и было выполнено.

В.В. Минухин,
зав. кафедрой микробиологии,
иммунологии и вирусологии, профессор

ЮБИЛЕЙ

ПРОФЕССИОНАЛЬНОЕ МАСТЕРСТВО

29 апреля 2015 года исполнилось 85 лет врачу – детскому инфекционисту, доктору медицинских наук, профессору Егору Андреевичу Вашеву. Юбиляр встречает свой день рождения в расцвете сил, он полон энергии и жизненных замыслов.

Егор Вашев родился в 1930 г. в многодетной семье в селе Заячье на Белгородщине. В 1955 г. с отличием окончил Харьковский медицинский институт (ХМИ), обучался в аспирантуре при кафедре детских болезней лечебного факультета.

С 1963 по 1965 г. с честью представлял Харьковскую школу педиатров в Монголии, будучи главным консультантом-педиатром специализированной больницы. В 1985 г. возглавил кафедру детских инфекционных болезней Харьковского медицинского университета.

Научные интересы Егора Андреевича и его учеников были сосредоточены на решении актуальных проблем медицинской науки и практики, что включало разработку новых методов диагностики, прогнозирования течения болезни, обоснование медицинской реабилитации больных и реконвалесцентов на основе изучения взаимодействия кишечных биоценозов и макроорганизма, влияние бактерий, вирусов и простейших на иммунологическую реактивность детского организма.

Егор Андреевич всегда сочетал научную деятельность с активной консультативной работой в практическом здравоохранении, оказывая помощь врачам не только Харьковской области, но и за ее пределами. Своим жизненным опытом он щедро делился со своими учениками, с коллегами по клинике, студенческой молодежи. Личным примером передавал профессиональное мастерство и в лучших традициях отечественной и зарубежной медицины прививал студентам высокие морально-этические качества. С особой любовью и уважением он вспоминает своих родителей, сельских учителей и учителей ХМИ, среди них: Г.И. Тец, В.А. Белоусов, А.Ф. Доброгаева, А.Д. Певзнер, З.И. Капкава.

Егор Андреевич Вашев принимал активное участие в работе правления Харьковской Ассоциации детских врачей, Ассоциации инфекционистов Украины, Ассоциации паразитологов Украины, а также в работе специализированного ученого совета по защите докторских и кандидатских диссертаций при ХГМУ и специализированного совета при ХНИИМиКИ им. И.И. Мечникова.

Обладая высоким чувством долга, принципиальностью, исключительной честностью, порядочностью, скромностью, требовательностью и добротой, Егор Андреевич создал сплоченный коллектив единомышленников, педагогов, врачей.

Ученики, коллектив кафедры, коллеги по клинике детских инфекционных болезней поздравляют Егора Андреевича с юбилейной датой, желают ему здоровья, благополучия и счастья. Мы безмерно благодарны Вам за все, что Вы делали и делаете для кафедры, клиники и страны в целом.

Коллектив кафедры детских инфекционных болезней

МЕДИЧНИЙ ВОЛОНТЕР

ПЕРША ДОПОМОГА

Щовесни в усіх школах та університетах Харкова проходять Дні цивільного захисту та тижні здоров'я.

Цього року протягом квітня інструктори тренувального центру ХНМУ та проєкту «Медичний волонтер» спільно з Товариством Червоного Хреста провели уроки з першої домедичної допомоги для учнів

гімназій № 163, 24, 83, шкіл № 59, 16 та 2. Дітлахи дізналися про методи зупинки кровотечі, як надати допомогу при втраті свідомості, епілепсії, обмороженні, опіках чи травмах.

Також у рамках місячника здоров'я був проведений дводенний тренінговий курс з надання першої домедичної допомоги для студентського активу Харківського національного технічного університету сільськогосподарства ім. Петра Василенка. Студенти не тільки отримали теоретичні знання, але й мали змогу відпрацювати практичні навички на манекенах.

Сподіваємося, в майбутньому ми зможемо навчити ще більше людей надавати допомогу один одному. Бо лише об'єднавшись – ми сильніші!

Ярослава Шевченко,
сектор громадянського виховання Студентської ради

ЗНАННЯ, ЩО ДОПОМОЖУТЬ
У КРИТИЧНІЙ СИТУАЦІЇ

Студенти-волонтери ХНМУ за підтримки керівництва університету давно готові приймати гостей – студентів інших ВНЗ для проведення навчань з надання першої домедичної допомоги.

7 травня університет привітно зустрів студентів Харківського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президенті України. Навчання проходило в навчально-тренувальному центрі ХНМУ, в класі фантомних технологій. Асистент кафедри екстреної та невідкладної медичної допомоги, ортопедії та травматології Євген Гарячий, інтерн кафедри Сергій Чаговець, а також волонтери-помічники викладачів Анастасія Рождественська, Ярослава Шевченко та Альона Шульга прагнули створити найсприятливіші умови для навчання гос-

тей з факультету соціально-економічного управління.

Після вступного слова директора Навчально-наукового інституту післядипломної освіти Валерія В'юна протягом трьох годин майбутні волонтери домедичної допомоги набували нових знань. Заняття склалися із теоретичної частини та відпрацювання практичних навичок. Розмаїття цікавої інформації, прикладів з життя, нових умінь не залишили байдужими гостей.

Свої враження від імені колективу висловив голова Студентської ради ХарПІ НАДУ Дмитро Сидоренко, який подякував керівництву та студентам-волонтерам ХНМУ за набуті знання, що допоможуть у критичній ситуації.

Анастасія Рождественська,
координатор волонтерського руху ХНМУ

АЛЬМА МАТЕР – 210

Їх імена вписані
в славетну історію вищої
медичної школи Харкова

Бокаріус Микола Сергійович
(1869–1931) – доктор медицини,
заслужений професор УРСР,
засновник і перший директор
інституту науково-судової
експертизи (нині Харківський НДІ
судових експертиз ім. засл. проф.
М.С. Бокаріуса), завідувач
кафедри судової медицини.

Воробійов Володимир Петрович
(1876–1937) – доктор медицини,
заслужений професор СРСР,
завідувач кафедри
нормальної анатомії.

Репрев Олександр Васильович
(1853–1930) – доктор медицини,
професор, завідувач кафедри
загальної патології.

Фавр Володимир Володимирович
(1874–1920) – доктор медицини,
професор, приват-доцент
кафедри гігієни.

ЖІНКА, ЩО ПОДАРУВАЛА ЖИТТЯ КОЖНОМУ З НАС

Напередодні чудового, напевно найпрекраснішого свята, що тільки існує у світі – Дня матері, студенти 6-ї групи І медфакультету поділилися своїми думками щодо ролі матусь у їхньому житті, а також написали свої привітання та побажання. Представляємо вашій увазі найцікавіші та найзворушливіші рядки.

Десяте травня – усе розквітає, буяє, сонечко сяє ясніше. У цей чудовий сонячний день Україна й увесь світ відзначає чудове свято – День матері, однак мені чомусь трохи сумно. Мабуть, тому, що в цей день мені б так хотілося побачити свою найріднішу людину – маму, але вона від мене далеко.

Мені не подобається вітати зі святами по телефону. Але краще так, аніж ніяк. У слухавці я почула до болю рідний голос, такий лагідний та ширий – і на очі навернулися сльози. Я від усієї душі привітала свою матусю, а вона дуже зраділа моєму дзвінку.

Я дуже люблю свою маму, і так прикро, що посправжньому це зрозуміла тільки тоді, коли довелося жити за багато кілометрів від неї. Шануйте, оберігайте та завжди пам'ятайте тих, хто дав вам життя!

Валерія Романова

Яка найважливіша людина в житті кожного з нас? Звісно, це мати. Саме ця людина завжди допоможе, підтримає, зрозуміє, порадить у тій чи іншій ситуації. Можна сказати, що материнство – це професія, адже стільки обов'язків, скільки виконує мама, ніхто більше не виконує. Саме від неї залежить наша доля: ким ми станемо в майбутньому, якою людиною виростемо. Тому, як і в кожного представника тієї чи іншої професії, у мам повинно бути своє свято. Воно дуже важливе, бо дає зрозуміти, наскільки для нас важливі матері. Хочу привітати всіх мам та побажати їм міцного здоров'я та довгих років життя.

Максим Сухопара

Мама – це людина, що подарувала життя кожному з нас. Саме вона нас виростила, вигодувала та викохала. І однією з найбільших нагород за таку працю стало найперше слово, яке ми вимовили – мама.

У цей чудовий день мені б хотілося висловити подяку всім матерям, адже завдяки їх зусиллям ми можемо жити й духовно зростати. Саме вони створюють те суспільство, у якому ми живемо, прищеплюють дитині моральні цінності та вказують напрямок до ідеалів. Матері закладають у нас насіння доброти та людяності, які потім проростають та мають великий вплив на людину протягом усього її життя. Хочу сказати всім матерям велике дякую за всі їх старання та любов.

Владислав Чупрун

Мама... Безумовно, це найважливіша жінка в моєму житті. Я завжди це знав. Але перебуваючи поза рідною домівкою без двох місяців рік, я зрозумів, що моя любов до рідненької безмежна. Я навіть не уявляю момент нашої зустрічі після довгої розлуки, але чекаю на нього всім серцем...

День матері... Неможливо висловити всі мої думки на аркуші. Просто хочеться бачити маму кожного дня та знати, що з нею все гаразд, у разі необхідності – завжди бути поруч, просто обійняти та прошепотіти: «Усе буде добре!». Так само, як і кожна жінка бажає, щоб рідні люди були щасливі та здорові, так і ми, діти, понад усе прагнемо цього для наших матерів.

Від усіх дітей на землі хочу сказати: «Мамо, я люблю тебе!».

Нікіта Приходько

Мамо, мамусю, я щиро вітаю тебе із Днем матері! Ти найулюбленіша, найдобріша та найкрасивіша мама у світі! І щоб не трапилось у моєму житті, знаю, що ти завжди будеш на моєму боці. Я дуже тебе люблю! А всім матерям світу я бажаю, щоб ваші діти не знали, що таке війна, й не гинули на полі бою. Матері України, я бажаю вам терпіння! Вам треба дочекатися ваших синів із зони АТО живими й неушкодженими! А тим матерям, які вже не зможуть побачити своїх дітей, хочу сказати: «Знайте, що ваші сини справжні герої і пам'ять про них назавжди залишиться в серцях українців!».

Олексій Титаренко

Саме материнська любов здатна подолати будь-які перешкоди й відстані. І де б ми не знаходились, ненька оберігає нас від нещастя і життєвих негараздів. Любіть своїх матусь, поважайте, цінують та допомагайте їм. Вони не повинні бути самотніми.

Ганна Яцина

Я дуже люблю свою маму, вона завжди була й залишиться найближчою для мене людиною. Тому в це свято я підготувала для мами вірш, який їй дуже сподобався. Я вважаю, що головне не подарунок, а увага. Мама повинна знати, що ви її любите та поважаєте. Наші найрідніші заслуговують нашого розуміння, слухняності та постійної уваги. Тож оберігайте їх від усіляких негараздів.

Алла Матвєєва

Мати – найрідніша людина. Її теплі руки, ніжний голос та дотик, коліска, ласкаві слова – це все прояви материнської любові. У такий день хотілося б привітати всіх матусь та побажати їм міцного здоров'я, щастя та любові. Нехай вони продовжують дарувати нам своє материнське тепло та ласку.

Хотілося б звернутися до всіх дітей із проханням не забувати про своїх матусь. Приділіть їм свою увагу. Нехай мами не забувають, що вони вам потрібні, що ви їх любите!

Тетяна Прокурова

У день матері я не зміг особисто привітати свою матусю, бо далеко від неї. А оскільки мої батьки мають велике господарство, яке потребує догляду та уваги, то часу на розмови вранці зовсім не вистачає... Тож я зателефонував мамі тільки десь о десятій годині вечора, коли вона, нарешті, закінчила поратися по господарству. Вона була настільки зайнята, що коли я сказав: «Вітаю Вас зі святом, мамо!», – не одразу зрозуміла за яким. Я вибачився, що не зміг привітати як належить – квіти подарувати, обійняти, поцілувати, але вона сказала, що прекрасно мене розуміє й для неї головне, що я про це свято не забув. Звісно, це ж моя мама, моя любя матуся!

Володимир Бодак

ЖІНОЧА ДОЛЯ

МАТУСЮ, ЗІ СВЯТОМ ТЕБЕ

Не так давно в середині травня ми почали святкувати чудове свято – День матері. Насправді ж свято нове тільки для нас, а українська громада у всьому світі вітає матусь вже багато років.

День матері започаткований ще в 1928 році організацією «Союз українок Канади». Вже наступного року львів'яни привезли традицію до нашої країни. Ініціатором виступила редактор шоттижневика «Жіноча доля» Олена Кисилевська. З 1939 року радянська влада заборонила витратити травневі дні на такі дурощі, повернули свято лише у 1990. Тоді ж офіційна відмітка з'явилась в Указі Президента.

Складно знайти інформацію про те, яку важливу роль виконує саме мама в історії суспільства (мабуть, вважається, що це не складна «професія»), але й переоцінити тих, хто виховував майбутніх музикантів, полководців, художників, складно. А згадати

хоча б Діву Марію, саме вона принесла на наш світ 2015 років тому маленького Ісуса. Як би виглядав наш духовний світ, якби не ця жінка? А жінка, що подарувала

світу Бетховена? Якби вона не наважилась народити, ми б з вами ніколи не почули 5-у симфонію.

Треба святкувати день наших рідненьких, вони на це заслуговують, як ніхто інший. Сподіваюсь, ми не втратимо цю традицію, а, навпаки, будемо плекати її. Адже, хто ще в усьому світі здатен ставити наші інтереси понад свої? Хто ще підтримає в будь-якій

ситуації? Хто ще завжди поруч з порадами або серветочками для сліз? Хто для нас найрідніша людина?

До речі, якщо дозволите, скористаюсь нагодою: матусю, зі святом тебе!

*Дар'я Кузнєцова,
студентка*

Афоризм – это жемчужина мысли

• Господь не может поспеть повсюду одновременно, и поэтому он создал матерей.

NN

• Матери как полицейские – всегда предчувствуют самое худшее.

Марио Пьюзо

• Никто не может понять ребенка так неправильно, как его мать.

Норман Дуглас

• Все матери имеют один физический недостаток: у них только две руки.

NN

• Летние лагеря для детей – лучший отдых для матери.

Элизабет Клиггер

• Заботливость – это когда думают о других. Пример: одна женщина застрелила мужа из лука, чтобы только не разбудить детей.

Янина Ипхорская

• Отцы лгут, уверяя, будто делают карьеру ради своих сыновей. Им стыдно признаться, что они ее делают для своих мам.

Болеслав Пашковский

ПОЕЗІЯ

Мамина любов

Багато в серці маю дорогого,
Та є одне, що сонце виграє:
Та мить, коли торкаюсь до святого,
До найдорожчого, що ще у мене є.

До найріднішого за все на цьому світі,
До наймилішого – а це твоє ім'я.
До тебе, мамо, я лечу щомиті,
Моя голубко, зіронько моя.

Моя невтомна бджілко-трудівнице,
Спішиш на крилах щастя принести.
А я до тебе – до життя криниці –
Напитися любові й доброти.

До тебе, мамо, полохлива пташко,
Торкаюсь ніжно променем душі,
Як теплий вітер – пелюсток ромашки,
Як пестять землю весняні дощі.

Біжать до тебе всі мої дороги,
Летять до тебе всі мої думки.
Сплітаються цілунки і тривоги,
І до твоєї туляться руки.

До тебе, мамо, я в тривогах лину,
І всі жалі свої тобі несучу.
Тобі одній, як та мала дитина,
Щоб ти зігріла, витерла сльозу.

І пригорнула до свого серденька,
І весь мій біль собі перейняла.
Прости мене за це, моя рідненька,
Прости за все, бо я б так не змогла...

Низький уклін всім матерям на світі,
І хай почують сині небеса,
Що тільки мама вміє так любити,
І світ врятує мамина краса!

Анна Періна, IV медфакультет

Моя рідна
і єдина

Мамо моя рідна і єдина,
Ластівко добра і теплоти,
Я для тебе була і є дитина,
І для мене найдорожча ти.

Доки в грудях буде серце битись,
Втратити тебе я так боюсь.
Я на тебе хочу надивитись,
За здоров'я Богу помолюсь.

Скільки ти зазнала горя й муки
У своєму нелегкім житті!
Я цілую ці дбайливі руки.
Скільки я на світі буду жити,
Ти в моєму серці не помреш!

Доки в грудях буде серце битись,
Втратити тебе я так боюсь.
Я на тебе хочу надивитись,
І чомусь ніяк не надивлюсь.

Наділа Бабаєва, IV медфакультет

АКЦІЯ

«ТУБЕРКУЛЬОЗУ НЕ МІСЦЕ
В НАШОМУ ЖИТТІ»

Дійшла до свого логічного завершення акція «Туберкульозу не місце в нашому житті».

23 квітня дитяче амбулаторне відділення №6 Обласного протитуберкульозного диспансеру №7 отримало в дар

від Студентського самоврядування ХНМУ необхідні матеріали для подальшої ефективної лікувально-профілактичної роботи. Цього разу студенти ХНМУ подарували відділенню

плівки для рентгендіагностики туберкульозу, необхідні пробірки та набори для забору крові.

Головний лікар дитячого відділення Віталій Маньковський висловив свою подяку та розповів, яку важливу роль відіграв препарат для діагностики туберкульозу, що був подарований студентами університету минулого року. Зараз медикаментів достатньо, але рентгенівські плівки подорожчали, відведеного бюджету не вистачає. Це викликало необхідність звернутися

за допомогою до волонтерів. Свою подяку також висловив весь медичний персонал диспансеру, а особливо лікар-рентгенолог та працівники лабораторії.

Дякуємо всім, хто приєднався до цієї акції та зробив добро й важливу справу.

«СЕРЦЕ ДО СЕРЦЯ»

З 1 по 30 квітня 2015 року в рамках щорічної масштабної Всеукраїнської акції «Серце до серця» представники Студентського самоврядування спільно з професорсько-викладацьким складом Харківського національного медичного університету провели благодійний збір коштів, у якому також взяли активну участь іноземні студенти.

Вражає неймовірно відчуття милосердя і те, як студенти та викладачі відгукнулися на добровільний збір коштів, адже в цьому році гроші перераховуються на обладнання для реанімаційних відділень дитячих лікарень України. Всього було зібрано 28 222 грн, які вже перераховано на відповідну адресу.

«ПОДАРИ КНИГУ ДЕТЯМ!»

Научная библиотека ХНМУ выражает благодарность всем неравнодушным студентам, преподавателям, сотрудникам нашего университета, принявшим активное участие в акции «Подари книгу детям!».

Особую благодарность выражаем кафедре медицинской химии в лице Н.В. Копетево, сотрудникам Научной библиотеки – Е.Н. Тесленко, Я.Э. Винокуровой, Р.В. Ворониной, Н.П. Поляк, студентам университета – Н. Гулевич (II медфакультет) и А. Церковной (IV медфакультет).

Всего было собрано 240 книг, из них – 95 новых. Все книги переданы детям: 95 – в 16-ю ОКДБ (онкогематологическое отделение), 145 – в детский дом.

Благодарим Кристину Потихенскую, председателя СНО, за организационную помощь в передаче книг детям. Надеемся на дальнейшее сотрудничество и активное участие в последующих акциях, которые инициирует Научная библиотека нашего университета.

Т.Е. Непийпа,
библиотекарь

«ДЕНЬ ДОБРА»

16 травня студенти нашого університету взяли участь у всеукраїнській акції «День добра».

Директор Центру медичного краєзнавства ХНМУ Ганна Демочко разом зі студентами першого курсу стоматологічного факультету відвідали волонтерський пункт громадської організації «Станція Харків» та передали 45 іграшок дітям, евакуйованим із зони АТО.

Актори театру ляльок «Дивосвіт» разом з новою казкою відвідали учнів Харківської спеціалізованої школи-інтернату № 55 для дітей з вадами психічного розвитку.

Це вже не перший виступ для маленьких глядачів, не менш захопливий та надзвичайний.

Також за підтримки Профспілкової організації провели благодійний збір коштів на лікування 17-річного Артема Гринова, студента IV медфакультету, хворого на лейкоз. Усього було зібрано 5 400 грн та передано його батькам.

Сектор медіа-простору Студентської ради

БЛАГОДІЙНИЙ КОНЦЕРТ

КРАПЛИНА РАДОСТІ

У березні 2015 року розпочав свою роботу театр ляльок «Дивосвіт», створений за підтримки Студентської ради та Профкому ХНМУ. Свої гастролі почали з декількох весняних казок для дітей віком від 5 до 10 років, що перебувають на тривалому стаціонарному лікуванні чи в спеціалізованих закладах. За період з березня по травень відбулося близько 10 показів.

Перші виступи пройшли в Харківському інтернаті № 55 для дітей із вадами психічного розвитку. Для вихованців цього закладу давно знайомі казки в нашому виконанні подарували радість та позитивні емоції.

Натхненні першим успіхом за підтримки завідувача кафедри пропедевтики педіатрії № 2 професора Вікторії Клименко виступили для пацієнтів ОДКЛ № 1 – в онкологічному, алергологічному та пульмонологічному відділеннях. Малюки подивилися дві казки: «Заяча хатка» та «Ледачка Курочка». Веселий сміх маленьких хворих приніс краплину радості в стіни лікарні.

Наступні виступи відбулися в МКЛ № 17, у педіатричному відділенні за підтримки завідувача кафедри пропедевтики педіатрії № 1 професора Тетяни Фролової та були присвячені дню народження великого казкаря Г.-Х. Андерсена.

Зараз колектив театру працює над розробкою нових казок для малят 2–6 років Будинку дитини та налагодженням зв'язків з іншими лікарнями та закладами.

Ярослава Шевченко,
III медфакультет

Инициатива студентов

27 апреля по инициативе студентов Харьковского национального медицинского университета на базе Областной детской клинической больницы прошел концерт для детей, их родителей, а также медицинских сотрудников, приуроченный ко Дню матери.

В рамках программы концерта выступили яркие и зажигательные ребята «Узбек-узига-бек», лауреат городских конкурсов – вокальный коллектив «Иасса», участники танцевального коллектива «Art-dance», а также кукольный театр. В концерте принимали участие общественная организация «Припинення сирітства Харківщини», Центр соціальних служб для семьи, детей и молодежи Фрунзенского района г. Харькова, Харьковская областная молодежная общественная организация «Харьковский центр волонтеров», управление по делам семьи и молодежи Харьковского городского совета. Концерт прошел на одном дыхании, зрители получили массу положительных эмоций.

Екатерина Бортник, председатель сектора медиа-пространства III медфакультета

АЛЬМА МАТЕР – 210

Історія
ХНМУ
В документах

**Дозвіл на шлюб,
виданий студенту
Імператорського
Харківського
університету
Г. Фоменко
(1904 р.).**

**Наказ
про надання
широких повноважень
комісару
Медичної Академії
(1920 р.).**

**Диплом
Харківської державної
медичної академії
(1921 р.).**

ЧЕЛОВЕК СТОЛЕТИЯ

26 июля 2015 года исполняется 120 лет со дня рождения выдающегося советского и украинского педиатра Владимира Александровича Белоусова.

Вся жизнь В.А. Белоусова связана с Харьковским медицинским институтом, кафедрой педиатрии, которую он возглавлял с 1938 года. После окончания в 1917 году медицинского факультета Императорского Харьковского университета он работал врачом-экстерном детской клиники, ассистентом, доцентом, а с 1938 года – заведующим кафедрой детских болезней ХМИ. В 1937 году защитил докторскую диссертацию и стал профессором.

В своей деятельности В.А. Белоусов продолжал традиции основателя первой кафедры педиатрии М.Д. Пономарева и И.В. Троицкого

относительно развития клинической педиатрии и создания условий для формирования клинического мышления у студентов. Профессор В.А. Белоусов был талантливым педагогом, уделял большое внимание совершенствованию методики преподавания детских болезней. В педагогической деятельности он всегда был новатором, искал новые пути в преподавании и не боялся временных трудностей.

Неординарность В.А. Белоусова как человека и ученого подчеркивают многие. Один из наиболее близких его учеников, заведующий кафедрой пропедевтики детских болезней ХНМУ профессор В.Н. Коломенский, вспоминал: «Личность Владимира Александровича – это историческая личность, уникальная во всех отношениях. Волею судьбы, которой я бесконечно благодарен, мне довелось много видаться и общаться со своим учителем, и всякий раз я задавался вопросом, в чем загадка этого человека, которому просто невозможно не отдать дань глубочайшего уважения и признательности, этого феномена, имя которому Владимир Александрович Белоусов. Я воспринимал и по сей день воспринимаю Владимира Александровича как человека столетия, рядом с которым я даже с высоты прожитых лет не могу поставить никого, потому что никто не выдержит такого сравнения. Это был не просто самобытный, творческий, с рождения одаренный человек, большой ученый и прекрасный врач, его отличала заинтересованность в здоровье каждого конкрет-

ного больного. Нельзя было не восхищаться его клиническим мышлением и тем, как он находил выход из самых сложных ситуаций. Его выводы, такие простые и убедительные, оказывались единственно верными настолько, что после выступлений уже не оставалось неразрешенных клинических вопросов. Движущей силой профессора В.А. Белоусова были призвание и интеллект, и это ощущал каждый, кто так или иначе контактировал с Владимиром Александровичем».

Профессор В.А. Белоусов оставил богатое научное наследие. Его многогранная научная деятельность была посвящена решению наиболее актуальных проблем педиатрии. Владимир Александрович основал научную педиатрическую школу в Украине. Под его руководством выполнено 7 докторских и 35 кандидатских диссертаций. Воспитанники его школы в настоящее время работают во многих городах Украины и за рубежом, продолжая научные исследования, начатые и намеченные профессором.

Плодотворной была общественная деятельность профессора В.А. Белоусова и на должности председателя областного общества детских врачей, которое он возглавлял на протяжении 17 лет, и члена Ученого медицинского совета Министерства здравоохранения УССР, редакционного совета журнала «Педиатрия», члена редколлегий журналов «Педиатрия, акушерство и гинекология» и других изданий, члена правления Всесоюзного и Республиканского обществ детских врачей.

Влияние, которое оказал Владимир Александрович на развитие научной педиатрии в Украине, трудно переоценить. Его имя широко известно не только в Украине, но и за ее пределами. Его деятельности посвящен раздел в «Большой медицинской энциклопедии». Имя В.А. Белоусова присвоено аудитории в клинике, которой он руководил. Президиум Харьковского областного научного медицинского общества учредил премию по педиатрии имени профессора В.А. Белоусова.

Заслуги Владимира Александровича в развитии украинской педиатрии отмечены правительственными наградами. Он награжден орденами Ленина, Трудового Красного Знамени, многочисленными медалями. Ему присвоено почетное звание «Заслуженный деятель науки и техники Украины», в 1957 году В.А. Белоусов был избран членом-корреспондентом Академии медицинских наук СССР.

Имя и дело выдающегося украинского педиатра Владимира Александровича Белоусова навсегда останутся в сердцах его многочисленных последователей и учеников.

Сотрудники кафедры педиатрии № 1 и неонатологии

ВОЛОНТЕРСЬКИЙ РУХ

ЗМАГАННЯ ВОЛОНТЕРІВ

23 травня на базі тренінгового центру МВС відбулися перші міські змагання студентів-волонтерів. Для активної молоді підготували цікаву програму, показові виступи спецпризначенців, спілкування з бійцями АТО, труднощі на етапах та традиційну польову кашу.

Наш університет гідно представила об'єднана команда майбутніх медиків, юристів та рятувальників. Вітаємо із здобуттям III місця Ярославу Шевченко, Дар'ю Кузнецову, Ольгу Чайку, Олену Крижанівську, Вадима Броварника та Олексія Отчика.

Особливістю змагань був пункт надання першої медичної допомоги, який підготували викладачі кафедр травматології й ортопедії та анестезіології й студенти університету. Завітав на збори і проректор з навчально-виховної роботи Іван Летік, щоб підтримати своїх вихованців.

Дар'я Кузнецова

ЛІТЕРАТУРНА СПАДЩИНА

«Дивлюся я на небо,
та й думку гадаю...»

Ці слова відомі «народної» пісні, виявляється, мають автора. І це наш земляк, поет Харківської школи романтиків Михайло Миколайович Петренко. Його вірші «Дивлюся я на небо, та й думку гадаю...», «Взяв

би я бандуру...», «Ходить хвиля по Осколу» стали народними піснями. Хіба може бути для автора вищим визнанням його творів, коли вони стають народними!

Михайло Петренко народився в місті Слав'янську (нині Донецька область) у сім'ї губернського секретаря в 1817 році. Як і де проходили початкові етапи навчання юного Михайла невідомо, принаймні з 1833 р. він проживав і вчився в Харкові. У 1837 році Петренко вступив до Імператорського Харківського університету на юридичний факультет і закінчив його повний курс у 1841 році. Уперше згадка про поета Михайла Петренка з'явилася в 1841 році в поетичному альманасі в збірці під загальною назвою «Думки». У цій збірці були надруковані його вірші: «Недоля», «Вечірній дзвін», «Смута», «По небу блакитним очима блукаю», «Брови», «Гей, Іване! Пора!».

До творчості Михайла Петренка критики й літератори по-різному ставилися в різні часи. Високо цінував творчість поета український літературознавець, історик літератури Агапій Шамрай: «...невеличка його літературна продукція цікава для нас тим, що він чи не перший з харківських поетів перейшов від баладних і пісенних форм до рефлексивної, психологічної лірики, що так розвинулась у романтичних традиціях інших літератур...». «Так це ж справжня перлина української поезії! Дивись, друже, не забувай свого таланту!» – вигукнув Т.Г. Шевченко, коли Петренко прочитав йому «Дивлюся я на небо...», і власноруч переписав рядки, що так сподобались, у свій альбом. Згодом це дало привід приписувати Кобзареві авторство вірша «Дивлюся я на небо...».

До наших часів пісня дійшла в обробці українського композитора В.І. Заремби. Так авторська поезія збагатилася народною творчістю, а вона, у свою чергу, зберегла авторське джерело. Тепер відроджене ім'я поета відоме не тільки на Слобожанщині. Небагатими були життєві публікації поета-романтика, але справжня поезія не губиться в століттях:

Дивлюся я на небо
Та й думку гадаю:
Чому я не сокіл,
Чому не літаю...
Чому мені, Боже, ти крилець не дав...

*Рубрику ведуть викладачі кафедри української мови, основ психології та педагогіки
О.В. Самолисова,
С.А. Унковська*

ХАРЬКОВСКАЯ ВЫСШАЯ МЕДИЦИНСКАЯ ШКОЛА
В ВОСПОМИНАНИЯХ ПРОФЕССОРОВ И ВЫПУСКНИКОВ

ПРОФЕССОР, ПОСВЯТИВШИЙ СЕБЯ ПЕДИАТРИИ

Впервые я увидел В.А. Белоусова в студенческие годы, когда наша группа пришла на кафедру, которую он возглавлял. В то далекое время (середина прошлого столетия) неукоснительно соблюдалось неписаное правило, заключавшееся в том, что первую группу на всех курсах вели доценты. Благодаря этому нашим преподавателем на кафедре педиатрии стала доцент Л.Н. Кулик – правая рука Владимира Александровича, прекрасный педагог, врач и исполнитель, она проводила в жизнь указания и требования профессора и неуклонно контролировала их выполнение.

Так случилось, что ночью, накануне нашего прихода в клинику, скончался мальчик, страдавший тяжелым ревматическим процессом. Перед направлением истории болезни в прозекутуру Владимир Александрович в своем кабинете вместе с Лидией Николаевной проводил обсуждение окончательного диагноза, на котором присутствовали и мы, как группа доц. Л.Н. Кулик. В процессе обсуждения Владимир Александрович определил характер и локализацию патологических изменений в сердце и других органах. Через 2–3 часа мы отправились в прозекутуру. Все, о чем говорилось при обсуждении, вплоть до инфаркта селезенки, было обнаружено на вскрытии. Для меня это было потрясением, демонстрацией возможностей клинического мышления. После этого я, активно посещавший хирургический кружок, работавший на кафедре проф. М.М. Левина, охладел к хирургии и задалься целью стать педиатром. На кафедре для этого были все условия.

В преподавании детских болезней по наиболее актуальным патологическим процессам проводилось несколько лекций. Так, распространенному в то время ревматизму Владимир Александрович посвятил шесть лекций. Великолепный клиницист, он обращал особенное внимание учащихся и врачей на важность детального сбора анамнеза и тщательность проведения непосредственного исследования и сопоставления его результатов с параклиническими данными. Мне очень повезло, что на протяжении учебы в аспирантуре в течение трех лет я ассистировал Владимиру Александровичу на консультативных приемах. Это была потрясающая клиническая школа. Консультируя больных, В.А. Белоусов никогда не торопился, самым детальным образом выясняя особенность возникновения и развития заболевания. Он очень легко входил в контакт с ребенком, что непосредственно делало исследование максимально информативным. Необходимость проведения лечебных мероприятий объяснял, учитывая особенности и культурный уровень родителей.

Куратор, представляя больного на обходе Владимиру Александровичу, должен был в совершенстве знать все о больном и не пользоваться историей болезни. Да он и не мог ее использовать, т.к. обычно, начиная докладывать, передавал ее профессору. Сотрудники, которые перед обходом не успевали посмотреть курируемых больных, не допускались на обход или удалялись, если это выяснялось в процессе обхода. Обходы Владимира Александровича отмечались необыкновенной глубиной разбора и обсуждения. Непременным условием ведения больных являлся научный подход к оценке терапии и в особенности эффективности новых препаратов.

Будучи прекрасным организатором, Владимир Александрович был очень собранным и пунктуальным человеком. Все мероприятия начинались в строго указанное время, он не терпел задержек и опозданий. Порядок в клинике был идеальным. И это при том, что он очень редко повышал голос.

В.А. Белоусов не имел обыкновения расхваливать сотрудников и часто выражал свое удовлетворение жестами и мимикой. Как-то я, молодой врач, аспирант второго года обучения, набравшись храбрости, неожиданно для себя выступил на заседании областного общества педиатров в обсуждении доклада, сделанного сотрудником другой педиатрической кафедры, обратив внимание на ряд спорных положений, что вызвало оживление в аудитории. Позже, в перерыве заседания, когда я с сохраняющейся тахикардией стоял, опершись о стенку, и думал о том, правильно ли я поступил, Владимир Александрович, проходя мимо, остановился на мгновение около меня, улыбнулся, с видимым удовольствием затыкнул папиросой (его любимые были «Наша марка») и пошел дальше. Я понял, что он одобряет мой поступок.

При своей эдержанности и в определенной степени закрытости Владимир Александрович был доброжелательным человеком. Ему не были присущи подчеркивание своих заслуг, чванливость, стремление к обогащению. Между тем он был членом-корреспондентом АМН СССР, заслуженным деятелем науки. Все эти звания отсутствовали на табличке двери его кабинета в клинике, и пользовался он ими только в случае крайней необходимости. Так, лишь один раз, когда возникла необходимость получить разрешение облздравотдела на взятие для исследования крови из вены у детей, Владимир Александрович велел мне при подготовке соответствующего заявления указать в подписи все его звания, сказав, что в этой ситуации без них не обойтись.

Истинный интеллигент, широко образованный человек, посвятивший себя педиатрии, он не разменивался на вещи, не имеющие отношения к его основному занятию. Он обладал прекрасной образной речью, был коммуникабелен, и я хорошо помню, как он потряс всех на банкете, устроенном после защиты моей диссертации, протанцевав несколько на лезгинки.

Как драгоценность я храню его «Учебник детских болезней» с памятной для меня надписью «Дорогому Савелию Савельевичу – новоиспеченному кандидату наук – на добрую память от автора. В. Белоусов. 14/1 – 64 г.»

С.С. Острополец, профессор Донецкого национального медицинского университета им. М. Горького

ТУР ВИХІДНОГО ДНЯ

Серед студентів нашого університету набирає обертів рух з оздоровчого туризму «Тур вихідного дня» – спільний проект Студентського самоврядування ХНМУ і кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання. Туристичний сезон було відкрито маршрутом в околиці селища Феськи, навколо Рогозянського водосховища. Учасники походу – студенти майже з усіх факультетів отримали змогу наповнити свої легені запашним весняним повітрям і насолодитися слобожанською природою з обов'язковим фотографуванням. Подолавши значну відстань пересічною місцевістю, наші туристи почастували себе смачною стравою зі смаженого м'яса і свіжих овочів та розім'ялися грою у волейбол. Втоmlені, але задоволені набутими враженнями від походу туристи повернулися додому.

Наступного разу вирішили пройти цікавим маршрутом, що пролягає через Національний природний парк «Гомольшанський ліс». Подорож проходила чудовими краєвидами слобожанської природи уздовж течії р. Сіверський Донець – мішані і соснові

ліси, озера, високі пагорби з крутими урвищами. Кінцевий пункт походу – сходження на Козачу гору (74 м над рівнем річки), де у XVII-XVIII ст. існував монастир, що був останнім притулком для поранених або немічних козаків. Прогулянка на чистому лісовому повітрі подарувала всім учасникам чудовий апетит під час обіду, а потім настав час цікавих, молодіжних ігор, плавання на човнах та екскурсії до Білого озера. Загалом, учасники походу подолали близько 20 км шляху чудовою заповідною територією, що подарувало не лише достатнє фізичне навантаження, але й чудовий настрій та емоційний заряд.

Організатори проекту – викладач кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання Л.В. Сичова і координатор сектору спортивного руху Студентської ради Захар Тітов запрошують усіх бажаючих взяти участь у наступних оздоровчих і цікавих подорожах.

Студентське самоврядування ХНМУ

СПОРТ

Вітаємо переможців
спартакіади з баскетболу!

З 22 по 24 квітня в стінах спортзалу нашого університету проходила Спартакіада з баскетболу, яка була організована Профспілкою студентів ХНМУ спільно з кафедрою фізичної реабілітації та спортивної медицини.

Призові місця розподілилися наступним чином:

I місце – команда VI медфакультету;

II місце – команда стоматологічного факультету;

III місце – команда I медфакультету.

На церемонії нагородження голова Профспілки студентів Олександр Шапаренко подякував командам за красиву гру та зазначив індивідуальний характер кожної з команд.

Профспілкова організація вітає переможців, а також дякує командам за активний внесок у розвиток спорту в нашому ВНЗ та популяризацію здорового способу життя!

Вітаємо переможця
з важкої атлетики!

14–16 травня у спорткомплексі ХАІ відбулися змагання з важкої атлетики серед вищих навчальних закладів Харкова. У змаганнях взяли участь 12 команд.

В індивідуальному заліку I місце у ваговій категорії до 94 кг посів голова студентської ради гуртожитку № 6 Олександр Ратушний за сумою двоборства 237 кг! Щиро вітаємо Олександра із заслуженою перемогою та бажаємо подальших успіхів!

Олександр Кислов

ІГРИ РОЗУМУ

Відкрита весняна гра клубу
«Що?Де?Коли?»

22 травня відбулася відкрита весняна гра «Що?Де?Коли?» за звання чемпіона ХНМУ. Нагадаємо, що минулого сезону чемпіоном стала команда II медичного факультету на чолі з Олесею Плеховою.

У цій грі взяли участь представники майже всіх факультетів: дві команди I медичного факультету (Андрія Овсяннікова та Віталія Кругляка), II медичний факультет

представляли також дві команди під керівництвом Олеси Плехової та Дениса Денисенка, III медичний факультет – команда Ігора Товстухи. Від стоматологічного факультету виступали команди Єгора Черкашина та Віктора Верещака. Також у грі взяла участь команда викладачів та співробітників ХНМУ.

II медичного факультету (капітан Олесь Плехова). Найкращим гравцем було визнано Ганну Спужак.

Бажаємо студентам вдалої сесії.

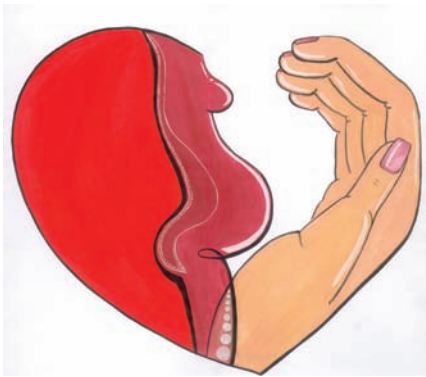
Тимофій Попов, президент клубу «Що?Де?Коли?»

ЭТИКЕТ МАТЕРИНСТВА

«Своим рисунком я хотела подчеркнуть, что беременность – очень счастливое время в жизни женщины, возможно, даже самое счастливое. Есть замечательный термин «непраздность», беременная женщина – непраздная женщина, она занята очень важным делом...»

Яна Жукова
(стоматфакультет)

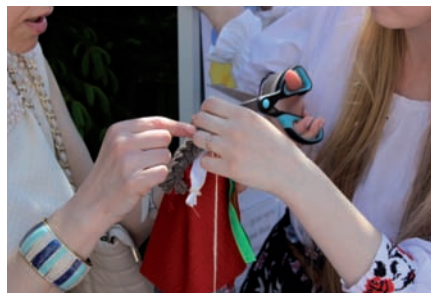
Во мне возникло новое начало,
Во мне второе сердце застучало.
С двумя сердцами медленней хожу,
С двумя сердцами пристальней хожу,
Дивясь на чудо изо всех чудес –
То бьется там, то бьется здесь...
Пока во мне, пока моя частица,
Она захочет скоро отделиться,
Все испытать – и радость, и беду
И ныне с целым миром я в ладу.

рисунк **И. Бордюг** (III медфакультет)

«Я выбрал именно такую цветовую гамму, основным является красный цвет, который несет в себе любовь, страсть, желание, теплоту. Округлые, мягкие и плавные линии характеризуют заботу, доброту и защищенность, непрорисованные лица объясняются тем, что родителей не выбирают и их облик не имеет большого значения. Также я нарисовал очертание сердца, что символизирует зарождение новой жизни...»

В. Андриянов (III медфакультет)

ЯРМАРОК КУЛЬТУР

21 травня на майданчику біля корпусу «Б» відбувся вже другий «Ярмарок культур», організований Студентською радою ХНМУ.

У заході взяли участь студенти всіх факультетів. На ярмарку представники різних країн, що навчаються в університеті, продемонстрували культурні традиції, кухню та національні танці. Цього разу були представлені Індія, Узбекистан, Таджикистан, Азербайджан, Ліван та Україна.

Свято відвідали проректор з НПР Іван Летік, декани та їх заступники, а також представник посольства Таджикистану в Харкові. Спонсором даного заходу став директор фірми ТОВ «БОБ ТРЕЙД» Хардіб Сінгх.

Анастасія Піскарьова, голова сектору медіа-простору Студентської ради

ЮВІЛЯРИ

У травні свій ювілей святкують: сторож учбово-лабораторного корпусу **Рінат Шагар'ярович Булатов**, лаборант кафедри патологічної анатомії **Марія Фомівна Голодько**, викладач кафедри фізичної реабілітації з курсом фізичного виховання та здоров'я **Людмила Михайлівна Гугучкіна**, прибиральник службових приміщень господарчого відділу **Юлія Іванівна Зоренко**, доцент кафедри внутрішньої медицини №2 і клінічної імунології та алергології **Михайло Іванович Кожин**, науковий співробітник, доцент кафедри урології, нефрології та андрології **Юрій Вадимович Криворотько**, професор кафедри внутрішніх та професійних хвороб **Олег Данилович Кучеренко**, лаборант кафедри гігієни та екології №1 **Тетяна Володимирівна Лесева**, професор кафедри екстреної та невідкладної медичної допомоги, ортопедії та травматології **Віктор Олексійович Литовченко**, доцент кафедри ортопедичної стоматології **Андрій Юрійович Ніконов**, електромеханік з ремонту та обслуговування мед. устаткування Університетського стоматологічного центру **Володимир Михайлович Носов**, лаборант кафедри акушерства та гінекології №1 **Олена Валентинівна Овчарук**, викладач підготовчого відділення для іноземних громадян **Ганна Андріївна Столяренко**, професор кафедри хірургії №2 **Віктор Михайлович Чеверда**, а також вітаємо ст. лаборанта кафедри медичної і біоорганічної хімії **Наталію Василівну Копотеву**, яка святкувала свій ювілей у квітні.

Шановні ювіляри!

*Прийміть від колективу ХНМУ щирі вітання й побажання
міцного здоров'я, добробуту та стабільності, вірних друзів,
втілення в життя всіх благородних задумів та заповітних мрій!*

*Нехай у вашій оселі завжди панують любов,
щастя, злагода та сімейне благополуччя!*

АРТ
Терапія

СКАЗОЧНЫЕ МИРЫ ВИКТОРА НИЗОВЦЕВА

Виктор Низовцев родился в 1965 году в Сибири, в г. Улан-Удэ около озера Байкал. Когда Виктор был маленьким мальчиком, его семья переехала в Котовск, расположенный в 30 км к юго-востоку от столицы Молдовы. В девять лет он начал учиться в детской художественной школе Котовска, где проучился в течение четырех лет. В 9-м классе он поступил в Художественное училище в Кишиневе.

После службы в армии Виктор учился в престижном университете им. Веры Мухиной в Санкт-Петербурге, по окончании которого в 1993 г. возвратился в Котовск, где начал рисовать профессионально.

В 1997 г. Виктор переехал в Соединенные Штаты и успешно продолжил художественную карьеру. В 2004 он переехал с женой и дочерью из Вашингтона в Мэриленд, где живет и работает в настоящее время.

Художник Виктор Низовцев пишет картины уже 15 лет, срок немалый, и при этом сознательно живет в поиске. Он стремится к выработке живописной системы, основанной на контрастной композиции и на контрасте цветов светлых и темных, подобно образам добрым и злым в сказке.

«Медицинский университет»

Реєстр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03. 2014 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Леніна, 4.

Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60

e-mail: redakt@knmu.kharkov.ua

www.knmu.kharkov.ua

Підписано до друку 25.05.2015. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. № 05/20.

Видання підготовлено та надруковано

у ТОВ ВВП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Леніна, 40,

т. (057) 719-49-13, 717-76-51

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000

За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич

Коректори М. Тарасенко, С. Рубцова